

Deák Dóra: Egy fa üzenete

Csemetéim!

Hallgassátok, mit az életről mesélek:

Olyan jó, hogy újra békében élek!

Magról keltem ki e zöld erdőben

tölgyek, bükkök, égerek sűrűjében.

Gyökereink összefonódtak a mélyben,

Ott voltunk egymásnak minden vészben,

Ágaink gyakran összeértek,

és mi örültünk minden érintésnek.

Nem sejtettük mit hoz a jövő,

s egyszer csak láttuk, hogy eltűnt az erdő.

Gépek morajlottak a magas fák között

és megannyi barátnak törzse kettétörött.

Hajnali égbolton fölcsapott a vörös láng

és fa apánk, fa anyánk sikoltva porrá vált.

Út halad most az erdő e részén,

Gyarak húzódnak a pusztítás helyén.

Csemetéim!

A ti sorsotok már más lesz!

Újra értő erdész járja erdeinket,

ki nagy gonddal óvja gyermekeinket.

Megváltozott a világ, útra kél az ember,

ám nem fejszével jön, hanem szeretettel.